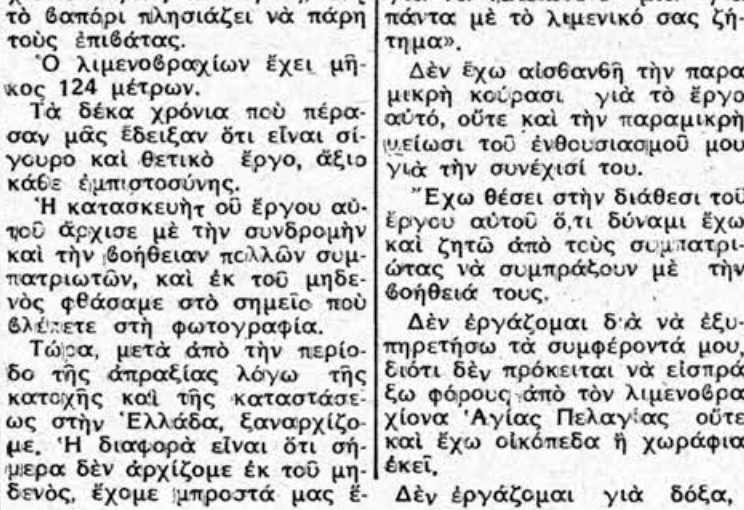

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

1

να λιμενοδραχίονα 124 μέ. για μάρμαρα και προτομές τρων. Κατάρτα άφηνω σ' εκείνον

μπορούμε να βλέπουμε το τέρ-
μα.
Οι συμπατριώται που για
δραχμή για μάρμαρα έπιδεί-
ξεως του έαυτού μου.
Έχω άφοσιωθεί στο έργο

νησιού μας ακουόει από τη
 νησί μερία λόγια ἀτάλεια, δεινέρα
 αὐτὸν ἀνέινον καὶ ἰδεῖται
 δεινὸν καὶ μένον πνιγα φέβει,
 δεινὸν καὶ πνιγα ἔλπει ἕνα ἔργον
 ὅχι λόγια, ἀλλὰ ἰδεῖται δεινὸν
 δεινέρα, ἀλλὰ ἕνα ἔργον με
 σάρκες καὶ με ὅσα ποὺ ὀρί-
 σκεται ὁλοζώνταν στήν Ἔνα-
 γία Πελαγία καὶ τοὺς φανό-
 ζει:

χω ἀγοστήσει τὸ νησί μας καὶ
 ἐπειθεῖ ἐλθεῖν τὴν περασίαν
 σημάσια ποὺ δὲ ἔχη γὰ τὴν
 ζωὴ τοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν
 τοῦ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν με-
 γάλαν ἑξυμνήσια ποὺ δὲ
 προσφέρει εἰς τὸν δὲ κατὸ
 κοῦν πάνω σ' αὐτό.

ΠΑΝ. Ι. ΚΟΡΝΑΛΙΟΣ
(ΠΟΥΛΑΚΗΣ)

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΥ ΤΣΙΡΓΟΥ

ΤΟΥ κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Δέν υπάρχει ίσως λέξις ή έννοια, που ή λαογραφική κατάρτις να μή τήν έχη περιττώσις μέ τά όφελια καί πλατείαι εύχλια του. Γι' αυτό μία αναγραφιστή του λαού μας σύντηξη, είναι σχετικώς άσσοκολο να δοθί. Οι εύχλις καί οι καταρτίς, ή προλήψεις καί οι δοξαστίς, οι γιορτίς, οι μύθες κλπ. έχουσι όλα σχολαστική ποικιλότητα καί προκειμένην γιά τό Τσίριγο διά ήτο κατεστημένα να τά αναγράφω. Χάιναι έν τούτοις

έπι τής τοποτηρηθείας του "Αγίου Μάκαρι καί τής άνόμοιας κομονότητος. Έπί τούτων λέγονται δοθί καί εξοριστική άδίκησις πρός τήν δευδολοκίλλειαν καί τάς έξοχίλας, καθόσον πρός παρήρησις καταβέβλησι εις τούς χωρικούς άπό τό ένα γρσίσι διά κάθε καλήν φύσειν.

Τά στήθια των κατόικων έκτίσθησαν εις τά πλέον έθρά έδωσαν του "ηριού, διά να μήν έμπράνουν

Τὸ νησάκι μας οἱ ξένοι θαλασ-

τοσαν μόνο την θάλασσά του.

Ανάρματα Τσιγγιγίου και Καδό-
Ανάρματα Τσιγγιγίου και Καδό-
κασάδι πλανεύει μέσ' τα δασή-
Βασίθα φλαναγιά με το γλυτά-
σομμε πλανεύει μέσ' τα δασή-
σομμε.

Ο λαός μας όμως, αγνός και
ανεμπόρτιστος, καθώς έφτανε η
αυτοκρατορία, από τα θράκια και
το παράδοξο όρεπτό του, που έχει
έν' τούτοις και τις θαυμαστές έ-
ξαρσεις του, τρέφεται πνευματι-
κά με τις ιστορίες και τους θρύ-
λους του.

Οι Άλγεραιοι περπατά, πεν-
τακάπηλο και τρώει σάντουιτς,
ζούν ακόμη σπέρμα στις διηγή-
σεις του. Το σπέρμα σ' όλη την
«Πνίξη» σ' όλα τα λόγια σου, με
ή με χάρις το λάδι σου, αποδίδε-
ται σαν κώπιοις Περσινιάτζι ή
μολάτω των Άλγερικιγίων που
έβρισκες τραγουδιό τους να εί-
σποποίηση μια γυναίκα, της απο-
ποίησης μιας γυναίκας μέσ' τις

παιρτά τα 1000 μουζάρια στήρι-
στοι περί τής 22.000 άκας.

Η ένδυμαστία τους κοτεσκάνε
ζέται από βαρκιά, λινάρη, μολά-
και σπάρτω. Τα βαμεικαρά ύφασμα
το σπέρμα έλγαντο κερρίντα. Το
πλυντήριο σ' αυτόν, έδωσαν
κατόπι η γκράφας κατεργασίας της
ρίζης του ριζάρω.

Οι άνδρες έφόρων ύποκώμας
βράκαν, ζυνάρι, ζιπτοκί και
επένδυτιν την κουκούλα (γαρ-
νι) και το κεφάλι τους έφτανε
κινιάρη μία τσίλι ή σουβόρι, και
κατόπι το «Υβρίκο φάσι με το
φουίντα. Είς τα πόδια των συντη-
βας έφόρων παντόφλες από κα-
πρότερον ή πατρίδα Κρητική
προκτελούσας.

Οι γυναίκες έφόρων το έσά-
βραστο το ελαιώματο φουτ-
ζιάνο, σπαλτόλο, ζώνη και
παιδί. Αυτόν κεραλοδοχή, τα μέν
ορίστη μια ψήλη ταπεινότερ, ο-
τέ έβρισκες την ώστριν μετ' αλάν-
τα παπούτσια των φανς όπως τας
έβρισκες με τα παλιά τους τα
χτήνουν χωρίσμεν με δύο κερ-
μαστίς κοτίδες.

Έννοείται ότι τις ένδυμαστίας

απλά τον πρό ην κρυμμένη και
α συγχωριανή της, περί της
πρόεργισίας των πειρατών, το
ακούει τακτικά στο νησί.

Παλαιότεροι οι κάτοικοι του
είχαν ήξει γεννίκοι από σκληράς
συνθήκες, γιατί σαν νησί, και
από την απειλή και τον φόβο
το έμαθόν ή πνίνα. Παρά
την φιλοπατία τους εκαλλέγοντο
ολίγο μόνον κριθάρη, κοκκία (μα
ναρθλία ή χανδροκοκκία) και τα
τα λεγόμενα Πηλοχώραφα, ήτοι
πυλωπότερα κάτω έδωθη, το
στάσι τους. Ή δυνερωτότητα τους
ήν μάλλον μικρή και τα
δενούρα τους λίγα. Ή προ-
βόστα τους έλεγαν προς τα
αριστερά, την μελισσοκομική και
κάθε σπίτι, ήξει περί τα 5-6
πρόβαστα και κατσίκια. Έπίσης
εκαλλέγοντο θαυμά. Για τίς
ντομάτες λέγοντο ότι εισήλθον

αυτές έσορον οι κάτοικοι τα
νηρούς, σάν δέν έζων και' άρχη
ήν την πόλη και δέν έκινον από
δελχίον την εύπεστην έκείνην
τα χρήματα γεννίκοι ήσαν ά-
λίγα και χρησιμοποιούν κυρίως
τάς ανταλλάξας εις τάς σχέσεις
των. Τους τεχνίτας των ήμειδαν
το το λεγόμενο κομπού (ήτοι μη-
κό μοιούρι) κορπύ των χρόν ή
αυτήν την τέχνην ήμειδαν, δέν
ήν βίη διαδεδομένη, διότι έ-
πίστατον προς τους ξένους. Αί α-
ποπειρίες και οι χοροί άπέ-
λουν την συνήθη ψυχαγωγίαν των
και από τα ήθλια εδιδάσκον
«εναφάνος των Άγίων» και τον
ήμειδαν προεργισίαν των
θίμων των χαμίν ήτοι και εναφά-
να έορτάζουν. Όλοι οι κάτοικοι
των όσάκις έώρατάς ή εκκλησίαν
τους.

Ο κάληνης Κυριακίδης εις τα
(Συνέχεια στην 2 σελίδα)

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Κ. Ι. Π. ΚΟΡΝΑΛΙΟΥ, δικηγόρου

ένα παουδά τρώφιμα και γλυκίσματα.

Βρισκόμαστε πιά από το στρατόπεδο — των ελευθέρων λαών. 'Ο γερμανικός μας να ξεφυγίμε από το υπεροικιστοκρατούμενο φρούριο της Ευρώπης και να φύγουμε στην πατρίδα των ελευθέρων λαών είχε έλπιση.

Κατά τήν δρασκήν ήρυσαν καταθιμένον όλοι έξω από το φυλάκιο έχοντας μυστράτα στην Μεσόγειο. Δεν είχαμε τότε διδασχία για σύλληψη. Μάς άπασχολούσαν διάφορες σκέψεις. Είχαμε βυθισέν το έθλημα μας από βάθος του έρίζοντος, προς τό μέρος που έβρεπε να αρχίσουν τά ελληνικά παρτίδια. Δέν θα μπορούσαμε να μάθουμε τίποτα πού γιά τότε κάποιος μας και τήν 'Ελλάδα παρά μόνο τάς τάς τελείων ό πόλεμος.

Η Μεσόγειος μυστράτα μάς έρρημν, άπέρτατη και σιωπηλή, ήταν μία τεραστία οωλία που χύριζε τότε δύο κόσμους.

Και ήλθε τό μέρα πού ή οωλία

έκείνη έπεσε. 'Ο πόλεμος έκείνον τελείωσε. Κι' ό άνθρωπος μετά από τόσο αίμα πού χύθηκε μετά από τόσα κορμιά πού έπεσαν δέν κατάφερε να γίνη πραγματικά ελεύθερος. Δέν κατάφερε τήν ερήνην από τό θερμάνει της ζωής. 'Ο φόβος, ή βία και ή άπειλή των παριστοιχίστων παντού έκμεταλλεύονται και τό μέρος.

Η έκμεταλλεύσις και τό μέρος είναι ό χαρακτηριστικώτερος τρόπος της ζωής του μέσα στις κοινωνίες του.

Η ερήνην πού ακολουθώθηκεν τό πόλεμο είναι χωρίς βάσεις και στρίψεται μόνο στην κώποση και στην εξαντλήσι πού έχουν υποσέσει οι λαοί από τόν τιτάνιο και εξαντλητικό άγώνα τους. Αυτό είναι τό μόνο βάθρο της. 'Ολοι τήν βλέπουν σαν κάτι ετοιμόρροπον, σαν κάτι πού μπορεί να τή χάσουμε από τή μία στιγμή ώς τήν άλλη.

Η άγάπη και ή ελευθερία, πού άποτελούν τά άδίδαστα θεμελίδια της, λείπουν μέσα από τή ζωή μας κι' άν ή ζωή μας δεν γεμισθεί κάποτε από τή έννοιας αυτές, ή σημαία της ερήνης θα κυματίζει γιά πολύ λίγο πάνω στη γή.

ΤΕΛΟΣ

Ι. Π. ΚΟΡΝΑΛΙΟΣ

Είς μὲν τὸ Εὐρωπαϊκὸν Κοινωστῶν τῶσαν, ἐξετημῆθ' ἡ δράσις τὸ διακεκριμένον συμπόλιτον, ὥστε μόνος αὐτὸς εἶδ' ἄλλον τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ἐξελεῖται Πρόεδρος μὲς ἐπὶ τὸ πρῶτον. Ὁ Β' ἔσται ὁ ἑκατοστὸς Συναλεύσεως, καὶ δι' τῆς Ἑμπορικῆς. Ὁ κ' ἐπὶ ἐξελόσε, ἰδὲ ἀντιπρῶτος πρὸ ἡμερῶν εἶδ' Ἀμερικῆς καὶ συναντῆσαι ἐν Πορτοσίῳ μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς πρῶτον Γάλλον Πρωτοπυργὸν κ. Πὼλ Ρενώ, ἐκὸς

σε διά της ἐργατικότητας, της τιμιότητας και ικανότητος του ν' ἀποκτήσει λαμπρὴν θέσιν εἰς τὴν ἀμερικανικὴν μεγαλοσύνην.

Ἦτο σπανίον χαρακτηρισμὸς ἀνθρώπου καὶ λαμπρὸς ἐκ οὐγενεὶας ἄρχης. Εἶχε νουθεσίαν τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀπέκτεινε ἐξ αὐτῆς δύο τέκνα: τὸν Ἰωάννην, ἡγχακὸν τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν Κωνσταντίνην, ἥδη σύζυγον τοῦ κ. Πέτρου Κασσιμάτη.

Ἡ φιλοπατρία του ἦτο μεγάλ

Είς το φύλλον της 15ης Νοεμβρίου της «Κυριακής Δράσεως» έβρισκα την έρευνα του εξαβέβητου κ. Μιχ. Πετρογιάννη περί του εικόνων της Μυρτιδιωτισίας. «Αν μού έπιπρσι να συνεχίσω και έ να τούτην και να αναφέρω και άλλες εκκλησίας και εικόνες εν τούτοις εκπληκτικής όμορφότητος παραστάσεως, έστω και εν τούτοις της Αθήνας και του Πειραιά. Ούτω, εις. Άγιον Δημήτριον του Φυρρι έώρακα μεγάλη εικών της Μυρτιδιωτισίας. Κατά

[illegible]

«Η κρίση του έτελλεσθε πάνδημος, παρηκολούθησαν δε αυτήν πλείστα ἐξέγοντα μέλη της ἐν Νέα Ὑόρκη ὁμογενείας». Ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἀποβιώσαντος κατεβήτη πληθώρα σπέρματος καὶ ἀνέναν.

«Οὗ προέδρου τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Ν. Ὑόρκου» κ. Ἰωάν. Α. Σιμετσόκος ἐγένιστο σπέρμα τηλεφωνικῶς τοῦ θλιβεροῦ συμβάντος εἰς τὸν ἐν Στυνὸν συσχημένον τότε ἐπιτάφιον μαζ.

Εἰς τὴν Ἱαλιστὸν εὐρισκασθε ἐκκλησιάζοντ' ὄνομα τῆς Μυρτιδιωτισσῆς, μετὰ τιμῶν κελίων Ἐκτὸς τοῦ ἱερῆς παραμυθένου καὶ μὴ γήυνοντι καὶ τρεῖς καλόγηρες, ἐφορτάτε δε κατὰ τὰ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Δὲ ἔληρον φέρουσιν δὲ οὐδέποτε.

Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸν ἐπὶ τῆς γέννησός της ἐκ Κιθιόρων ἀλλ' ἰδοὺ τὸ ὄνομα τῆς Μυρτιδιωτισσῆς καὶ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ν. οὐ Φαλῆρον.

Εἰς τὸν Ἅγιον Δημήτριον Ταυτοῦριαν Πειραιᾶς ὑπάρχει μεγάλῃ εἰκὼν τῆς Μυρτιδιωτισσῆς ἐξ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ἐπὶ τῇ προῶν ἀπώλειᾳ τοῦ ἐπὶ τέλει συμπατριώτου πατρὸς καὶ καλῶν φίλων ἡ Κασσιόπεια, μὴς ἀπετέλει οὐ διεβήντων πρὸς τ. Ἰω. Σπ. Κασσιώπην τῶν ἀκαλόουθον νεκρολογούν:

Ἀδελφε Παναγιώτη,

Ὅπως ἡ πλειονότης τῶν ἐγγενῶν ἀνδρῶν, νέας ἔφυγεν καὶ σὺ ἀπὸ τῶν πρόσκαιρων δίων.

Ἐν δὲ τοῖς ἀντιθέτοις ἡμετέροις φιλολογῶν κυρίαν ἔχοντα Σμύρῃν καὶ Κυθρίων, ἔργον τῶν ἀειμνήτων ἀγορεύσας ἀγιοποιεῖ τοὺς Κυθρίους Ἀχιλλεύς Κρίσθαρ.

Τὸ κατὰ συνέπειαν πολυτέλεις ἐπὶ καταστάσεις ἐγένετο, ὡς ἐπὶ τῶν ἐγγενῶν καὶ Γεωργίου Ν. Πετροκέλη (ὀδὸφά μου), κατὰ ἔτος δὲ ὑπὸ τὴν τελευτῇ αὐτοῦ λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας, πολυκάκις δὲ ἀμφιεραιτική.

Ἐργον τοῦ ἰδίου ἀγορευομένου εἰς μέγα σχῆμα ὑπάρχει εἰς τὸν

Εκ των μέχρι τότε γνωσθέντων στοιχείων συνάγεται ότι η κατάσταση της συγκομιδής είναι μικρότερη της προπολεμικής. Έπίσης κατά την εκδήλωση περιτρείται ότι η απόδοσης εις λίανον είναι μειωμένη, υπολογιζόμενη εις 16% περίπου, κατά μέσον όρον.

Το γεγονός αυτό, εν συνδυασμῳ με την πτώση της τιμῆς τοῦ λαοκόλλου, ἔχει αποκορύφωσι τοῦ λαοπαράπονου μας.

Τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Χώρας

Πρὸν ἑκατόν εικοσιπέντε ἔτη ὡς τὸ 1826 — ἀνηγέρθη δὲ ἔργων Κυθηρίων καὶ ἔξινον τοῦ Διαδικτηρίου τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Χώρας. Τώρα ὑπάρχει κίνδυνος να καταστρεφῇ το ἔκμηνα αὐτό, ἀν δὲν ληφθῇ ἔγκαιρον

[illegible]

ΕΙΣ ΤΗΝ κ. ΑΘ. ΚΡ. ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Υπό της δεινότητος Ἀστυνομίας Περαίων ἀπενηθήσαν τιμητικά ἡμετέροις ὁδοῖς ἐκ τῆς λατρευτικῆς καὶ μετὰ τὴν λατρευστικὴν λειτουργίαν τῆς Πεντηστήτου κοινωνίας, ἐκλήθη τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ὁρίλου κυρία φίλων τῆς Ἀστυνομίας! Ἐπὶ κεφαλῇ των τιμωμένην εἶναι ἡ κ. Ἀδηνά Κρ. Δηλαβερή, σύμφως τοῦ δουλεύου Κρ.

ΔΙΚΑΙΑ ΑΜΟΙΒΗ

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, κατὰ πιν ἄναφορὰς τοῦ Ἐπιμελητοῦ Ἀρχαιοτήτων Κυβερνῶν, ἐνέκρινε τὴν χορηγίαν ἀμοιβῆς ἐκ 750.000 Δραχμῶν εἰς τὸν κ. Φιλίππου Α. Προξένου διὰ τὴν ἀνέρεσιν ἐπ' αὐτοῦ πρός ὁκτωβρίον καὶ περὶσσότερον εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ὑπηρεσίαν Κυβερνῶν μίας ἀρ. καὶς ὑπορρίσιον κεφαλῆς ἀγαλματός, ἐκείνου τῆς νήσου παλαιότητος καὶ Κυβερνήτος τοῦ ὁποῖου ἐστὶν ναὶ ὁ διοικητὴς ἐπαύλτης.

Ἄλλα τώρα δεῖ εὐρισκῶναι θα πρὸ τοῦ εὐχαρίστου τούτου γεγονότος, ἀπατημένον ἀπὸ τοῖς ἀρμόδιοις, ἐκ μέρους τῶν λων τὴν ἐν τῇ νήσῳ Κυβερνήτιν, ὅπως ἡ ἐπισκοπὴ συντελεσθῇ διὰ τὴν μέχρι σήμερον προχειροτήτων, ἀλλὰ νῦν γὰρ διὰ μόνιμου ὁδοστρώματος.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς τὴν ἐν τῇ νήσῳ εἰδικόν, ἐκ 100 ἀτά ἐκατομμυρίων ἐπορεύ-

ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ
κ. ΠΟΠΗΣ Α. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

Ναός 'Αγίας Σοφίας Πειραιώς, όπου ούτος έτι 40ετίαν υπήρξεσεν ως άρχιμαντιεύς. Κατά την έορτή της Μυρτιδιώτισσης τελεί

τάς αιτιώσεις, ὅσας ἀποστέλλουσιν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν κ. Τζωμερκιάδου, καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ Παναγιώτου, εἰκόνες καὶ ἐκφράσεις ἀπαντήτων καὶ εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἰδίᾳ εἰς τὰ νησιά, ὅπου τὸ ὄνομα τῆς Μυρτιάδισσας τιμᾶται ὡς ἰατρική τέχνη.

Εἰς Χίον, εἰς τὸ χαρίον Βροντάδου, πλοῖον τῆς Βρῆστος τοῦ Πασιὰ καὶ εἰς θαυμασίαν παραβολήσιν τοποθεσίαν, εὐρίσκειται καὶ συνδρομὴν διὰ τῆς ἐγνωσμένης τῶν γενναϊοδωρᾶς τῶν ἐκτελούμενων ἔργων καὶ οὐτω τὸ χρονικὸν διάστημα κατὰ πολὺ διὰ συμφωνίαν.

Ὁμοίως καὶ ἐν Λαύρῳ, τῶν κρᾶστος καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀπαταχτῶν Κυθρίων, ἡ νῆμος μας θὰ ἀποκτήσῃ ἐντός βραχείας διαστήματος συγχρονισμένους δρόμους, γενομένους ὅπερ θὰ προσάγῃ τὰ γενικά συμφέροντα τῆς.

μεγάλη ανδρική Μονή υπό το όνομα Μερσίνιδη, με 25-30 μοναχούς και γήσομεν. Η Μυρτιδιώτισσα αυτή είναι λίαν θαυματουργή, συγκυρρούντα πολλούς ασθενείς θεραπευομένης. Ο θρόνος της είναι παρόμοιος με την εύρεσιν της Μυρτιδιωτίσσης Κυ-
Κάθε άλλον τρόπον διαδέσ-
σεως του κονδυλίου, αποδοκι-
μάζει η κοινωνία της ήθους
και θα τον θεωρήσῃ ως ἀπλήρη
κατασπατάλησιν του ἐθνικού
πλούτου.

Είς Ξυρόν, εντός του πορτά την Πλατεάν μεγάλην ναού του 'Αγ. Νικολάου, υπάρχει μεγάλη εικών της Μυρτιδιώτισσης.

Είς Μυτιλήνη, εις μίαν εκκλησίαν, υπάρχει μεγάλη εικών της Μυρτιδιώτισσης.

Είς Ξυρόν υπάρχει ανασκία της Μυρτιδιώτισσης, ομοιωμένης εις την υπέρβαρον φερωνύμω ιδιωτά του Ναού μετὰ θαυματουργόν εϊκόνα, ανήντητος εις την ριζογύ-

Εἰς Σαλαμίνα, εἰς τὸν Νάον
τῆς Θεοτόκου, παρὰ τὸ Ἀμπελάκι,
ὑπάρχει μικρὰ ναυματοουργὸν
εἰκόνα, τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ἀφιε-
ρωθεῖσα ἐπὶ φιλοθρήσκων ἁλίων
Κυβερνήτη διαμενεμένων παιδοεὶς

ῥον εἰς Σαλαμίνα·
 Εἰς Πύλον, ὁ Μητροπολιτικὸς
 Νόσς ἐχει φερθεῖν ἐπ' ὀνόματι
 τῆς Μυρτιάδας·
 Εἰς Γύθειον, εἰς τὸ χαρῖον Μα-
 ρδοῦν, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χέντι-
 καὶος, ὑπάρχει ἀκκλησίαν·
 ῥωμένον εἰς τῆς Μυρτιάδας·
 δωρεὰ τῆς αἰμαίνου θείας μου
 Καλλιότητος Ν. Νικολοπούλου, τοῦ
 γένου Σανδῆς, ἐκ Κυθρίου.

ΠΟΛΙΤΗ Α. ΚΟΚΚΙΝΟΥ
 (τοῦ γένου Ν. Περρεσίλου)

ησαντικὴ κίνησις — καὶ εἰδι-
κὴν ὑπόληψιν, καὶ δι' ὅλα
αὐτὰ ἀπαιτοῦνται χρήματα.

Ἀφανεῖς ἐργάται

Ἡ ἀγάπη τῶν Κυθηρίων πρὸς
πᾶν κοινωφελὲς καὶ ἡ συμβολὴ
τῶν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν ἐρ-
γῶν δημοσίας ἀνάγκης δὲν ἔχει
ὅρια. Ἡ προσωπικὴ ἐργασία ἔ-
χει κάμει πολλὰ θαύματα εἰς τὰ
Κύθηρα. Πολλὰριθμοὶ εἶναι οἱ ἀ-
φανεῖς ἐργάται οἱ ὅποιοι μὲ πᾶ-

στιν και επιτιμώνι κρύβονται
 δια να προσφωρουν κατά δια τό
 γενικόν καλόν. Ἀνάμεσα εἰς αὐ-
 τούς εἶναι καί οἱ ἐκ τῶν ἐπιτρο-
 πῶν τῆς Ἱαριτιστικῆς Ποταμοῦ
 κ. Νικόλαος Κορωναῖος, οἱ ὁποῖοι
 ἐργασθῶν ὅσον ὀλίγοι δια τήν ἐ-
 πισκευήν τοῦ ναοῦ ἐντέλεθ' ἀφι-
 λοκερδῶς καί χωρίς κομίσαν ἐλ-
 λην φιλοδόξῳ, παρά μόνον να
 σκευοφέρῃ καί αὐτός κατά δια τό
 κοινωνικόν σύνολον. Ἡ δραστηρι-
 οῦς, ἡ ἀφοσίωσις τοῦ εἰς τήν
 καθήκοντα ποῦ τοῦ ἐνεπαισθη-
 σαν εἰ συνορίζεται τοῦ, ἡ ἐργα-
 τήκης καί τῆς τιμωρίας τοῦ εἶναι
 παραδειγματικαί. Τόν συγχαιρο-
 μεν ὁλοφάνως.

Ἐπανόρθωσις
Τὸ ἑξασκεῖν τὴν δημοσιογραφίαν δὲν εἶναι εὐκόλουν. Δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ μάθῃ κανεὶς ἀπὸ μίαν πηγὴν μίαν εἰδήσιν, διὰ νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα. Πρῆπτε προηγουμένως νὰ τὴν ἀκριβώσῃ, προστρέχων καὶ εἰς ἄλλας πηγὰς πληροφοριῶν, διὰ νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι δὲν περιέπεσεν εἰς γκάφφαν.

μον, διὰ τὴν ἐξηγήσωμεν πῶς
δὴ ἀνεκρίθησαν οἱ πληροφόροι
ἐφθασαν μέχρι τῶν σπηλίων μας
καὶ εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότη-
τος. Αὐτὸ συνέβη διότι ὠρίσθη-
μεν ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀνταποκριτῆς
μας, ἐξαρκῶν ἐρασιτεχνικῶς τὴν
δημοσιογραφίαν καὶ μὴ δὴ μεμυ-
ρημένοι πλήρως εἰς αὐτήν, ἔστυ-
χεν, κινουμένους ἀπὸ υπερβάλλοντα
ζήλου, ναὶ μὰς μεταδόσης ἀβασα-
ντισίας δύο εἰδήσεις ποὺ ἐφθασαν
μέγιστον αὐτοῦ.

Ἡ πρώτη εἰδησις ἀφ' ἧς τὸν στρατιώτην Ἰωάννην Βενέτην, ἐκ Δρυμῶνος, ὅστις ἀνεφέρθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ὡς πᾶν ἡρωϊκὸν εἰς τὸ πεδίου τῆς τιμῆς. Καὶ ναὶ μὲν, συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν ἡρωϊκῶν ὑπερασπιστῶν τῆς πατρίδος μας ὁ στρατιώτης Ἰωάννης Βενέτης.

ἀλλὰ — ὑτυχώς! — δὲν ἔπαθε τι καὶ χαίρει ἄκρας υἱέας.
Ἡ δευτέρα εἰσήσις ἀφορᾷ τὴν μοναχὴν Ζαφειρῶν, τὴν ὁποίαν ἐπίσης ἀνεφάνηκεν ὡς ἀποδιώσκασαν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, πάλιν ἐξ αἰτίας ὑπερβάλλοντος ζήλου τοῦ αὐτοῦ ἀνταποκριτοῦ. Καὶ ἡ ἐν λόγῳ μοναχὴ, ἀσθενήσασα καὶ νοσηλευμένη εἰς νοσοκομεῖον τῶν Ἀθηνῶν, ζῇ — εὐτυχώς — καὶ δὲν διατρέχει κίνδυνον θανάτου.

Εἶναι λυπηρὸν τὸ ὅτι ποιεῖσθε
φύσαντες εἰς τὰς στήλας μὰς δύο
τόσον μακαρίως ἀναληθεῖς εἰδόν-
τες. Ζητήσωμεν τὴν συγγνώμην
τῶν ἀναφερθέντων καὶ τῶν συγγε-
νῶν τῶν διὰ τὴν ἀνυσυχίαν καὶ
θλίψιν τὴν ὁοῖαν προεκάλεσαν
ἐκ τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἐλπίζο-
μεν ὅτι θὰ μᾶς συγχωρήσῃ.

Ἐλπίζομεν ἐπίσης ὅτι ὁ ἐν λό-
γῳ ἀνταποκριτὴς μᾶς θὰ συνετι-
σθῇ ἐκ τοῦ παθηματός του καὶ δὲν
θὰ μᾶς μεταδώσῃ εἰς τὸ μέλλον

ΕΥΧΑΙ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ Δράσις» αἰσθανομένη ἰδιαίτεράν χαρὰν ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν γενεθλίων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος τῶν ἀξιολόγων ἰκασ καὶ κ. Κρίτωνος Διπλασέρι η θουλεύτου μας ἀπευθύνει εἰς αὐτοὺς θερμὰς εὐχάς.

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Κατὰ τὰς προσπάτως διεξα-
χθείσας εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τῶν
Ἀνωτάτων Σχολῶν, εἰσῆλθον
εἰς κάτωθι Κυθήριοι: Ἄννα Π.
Κασιώτη εἰς ὁδοντιστικὴν Σχολήν.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ ἐν Ἀμερικῇ διαμένων συμπολίτης Ἑμμανουὴλ Σκλάβος ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἁγίας Μόνης, εἰς μνήμην τῶν γονέων του, διὰ τὴν ἀνάγεσιν νέων κελίων, δρχ. 200.000.

— Ο εν Πειραιεί φωτογράφος κ. Αντώνιος Βλάντης ἐδώρησε διὰ τὸ ἡγουμενεῖον τῆς Ἁγίας Μόνης διάφορα εἶδη σημαντικῆς ἀξίας. Ὁ ἴδιος, δι' ἐράνου μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν τοῦ Πειραιῶς, ἡγόρασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν πανσ. ἀρχιμ. κ. Προκόπιον Μόμουσην ἐ-

— Ὁ Κ. Γεώργιος Ι. Καραβου-
σάνος ἐξ Ἀθηνῶν, προσέφερεν ὑ-
πὲρ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Σωτήρ Χρι-
στοῦ, Λιβαδοῦν, δρχ. 75.000.
— Ὁ ἐκλεκτός, συμπολίτης
Κ. Μηνᾶς Κασσιμάτης, ἰδιοκτι-
της τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἀθηναίς
ζαχαροπλαστείου «Κρίνος»
προσέφερεν τὴν 11ην Δεκεμ-
βρίου εἰς τὸ Γηροκομεῖον Ἀ-
θηνῶν 800 μερίδες λουκου-
μάδες.

η ἀπολύτως ἐξορία
της θρησκείας αποτελεί
ἐκείνην τὴν ἀπογοήτευ-
ση Κιθάρρα, ἡ ὁποία ὡς
πρὸς ἰδιότητα, ζητῶσα
τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν πλου-
σιωτῶν τῆς θείας βίαιας.

Ὡς καθορίζεται εἰς τὴν ἔκ-
ληξιν, γίνονται δεκτὰ παντο-
εῖδους μορφωτικὰ καὶ ψυχ-
γωγικά θεία καὶ συγγράμ-
ματα, ἥτοι ἐπιστημονικά, κοι-
νικά, θρησκευτικά, γεωγ-
ρικά, ἐγκυκλοπαιδικά, λογοτε-
χνικά κλπ.

Ὡς πάλιν εἰς ὅτι μελέτην ἡ βί-
βλος ἐστὶν ἀπορριπτή, ἡ δὲ
ἐκκλησία καὶ ἡ Αἵρεσις καὶ ὡς
ἔστιν ἡθεὶς δίδουσα μὴ ἐπι-
στροφὴν δίδουσα πρὸς μελέ-
την ἐκ ὅλης τῆς διαπονητικῆς
ἐκ καθήκοντος.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΕΙΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

ΚΥΘΗΡΑ, Νοέμβριος (α-
ντισκεπτικό μας) - Εί-
ναι η 28η Οκτωβρίου εν-
δεκάτη, άσμενη μέρα
του πρωτεύοντος μα-
θητή του γυμνασίου μας υπό
πρόεδρο της Σχολικής Ε-
ρείας κ. Δημ. Κοντολέον-
τα, Ιατρού, χρηματικά ε-
ξασφάλως και διπλωματικά επιμελει-
φέροντα την υπογραφή κ.
Τάσου.

Οι πρωτεύοντες μαθη-
ται είναι οι έξης:

Γ' Τάξις: Νικόλαος Κ. Γ.
τρόγιος.

Δ' Τάξις: Γεώργιος 'Α.
Καλλίγερος.

Ε' Τάξις: Βασίλειος Σ. Σ.
της.

ΣΤ' Τάξις: Δημήτριος
Λοζαρέτος.

Ζ' Τάξις: Γεώργιος Ι. Κο-
μάτης.

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΣ Κ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΒΕΡΡΟ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

[illegible]

χωρας μας που επικρατει η μονοκαλλιέργεια και που το εισόδη-
 βάλλον.
 ΓΡΗΓ. Α. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Προτιμάτε
«Νύμφη»
Σε κυτία
Νέο χαρμ

ΜΗΧΑΝΟΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
101Ν Κ. ΠΡΟΤΩΜΑΤΗ

ΑΘΑΝ. Κ. Ι.
Λεωφόρος 'Α
Τηλέφωνο

ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

«Η ΑΓΙΑ
(ΕΤΟΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ)
ΚΩΝ. Α. ΠΕ
ΣΕΡΙΦΟΥ 43 ΚΑ
(ΣΤΑΣΙΣ Κ
ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ

«Η ΑΓΙΑ ΑΝΝΑ»
(ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1930)

ΚΩΝ. Α. ΠΕ
ΣΕΡΙΦΟΥ 43 ΚΑ
(ΣΤΑΣΙΣ Κ
ΑΘΗΝΑΙ ΤΗ

ΘΕΟΔΩΡΟ
ΠΟΛΙΤΙΚΟ

ΜΕΛΕΤΑΙ — ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ — ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

RAI TENIKΩΣ ΠΑΖΙΤΣ
